ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΤΑΧ.
ΙΛΙΣΙΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΕΛΛΑΣ

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ

Περίοδος Β΄ - Χρόνος 17ος Γραφεία: Λιβύης 22 ΙΛΙΣΙΑ Τηλ. 7750983 Αριθμ. φύλλου 102 Δρχ. 100 ΙΟΥΝΗΣ-ΙΟΥΛΗΣ

Η ΓΕΦΥΡΑ ΣΤΟΝ ΑΡΑΧΘΟ

17 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ !!!

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΕΡΓ. ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
Τ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ «ΑΡΑΧΘΟΥ»

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

(Για να θυμούνται οι παλαιοί και να μαθαίνουν οι νέοι!!!).

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1977

Σε κύριο άρθρο στον «ΑΡΑΧΘΟ» αναφερόταν η αναγκαιότητα μιας γέφυρας στο ύψος των χωριών ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ και ΡΟΔΑΥΓΗΣ για την επικοινωνία των εκατέρωθεν του Αράχθου ποταμού χωριών καθώς και για την ένωση του Ξηροβουνίου με τα Τζουμέρκα.

Το θέμα αυτό έγινε αυτόματα ΠΑΝΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΟ ΑΙΤΗΜΑ.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1978

Ο τότε βουλευτής Αλέκος Λιαροκάπης έκανε ερώτηση στη ΒΟΥΛΗ για το παραπάνω θέμα.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1978

Η τότε κυβέρνηση αναγνωρίζει το δίκαιο αίτημα και απαντάει «Οπωσδήποτε μια γέφυρα στο ύψος της περιοχής αυτής θα διευκολύνει πολύ την επικοινωνία των γύρω κοινοτήτων οι οποίοι σήμερα ουσιαστικά δεν έχουν τέτοια επικοινωνία διότι αναγκάζονται να διανύσουν μεγάλες αποστάσεις είτε από τη γέφυρα της Πλάκας (περίπου 60 χλμ) είτε από τη γέφυρα της Άρτας (περίπου 70 χλμ)».

Οι αποστάσεις αυτές υπολογίστηκαν για τις κοινότητες Ράμιας και Ροδαυγής.

(Απόσπασμα από την απάντηση του τότε Υπουργού Δημ. Έργων στη σχετική ερώτηση των βουλευτών της περιοχής).

Στη συνέχεια η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομού Άρτας υποβάλει στη Γενική Διεύθυνση (ΑΙ) Σχεδιασμού και Προγραμματισμού πλήρη έκθεση για τη θέση γεφύρωσης (ΑΓΡΙΛΙΑ) και το κόστος κατασκευής του έργου που ήταν:

1. Δαπάνη Κατασκευής Γέφυρας Ανοίγματος 100 Μ.	15.000.000
2. Δαπάνη Κατασκευής Συνδετηρίου Οδού	18.000.000
ΣΥΝΟΛΟ	33.000.000

ΜΑΡΤΙΟΣ 1979

Η Μελέτη εντάσσεται στο πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων Έτους 1979. (ΣΑΜ. 79.71 Αρ. Μελέτης 79.71.707) αλλά η διαδικασία αναθέσεως αναστέλλεται λόγω περιορισμού των πιστώσεων.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1980

Δημοσιεύεται πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για τη Μελέτη και προωθείται η διαδικασία για την ανάθεση και εκπόνηση της Μελέτης αυτής.

(10) ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

ΜΑΙΟΣ 1988

Η Μελέτη για την κατασκευή της γέφυρας έχει προχωρήσει και βρίσκεται στο τελικό στάδιο όπου γίνονται γεωτρήσεις ελέγχου του υπεδάφους στη θέση «Αγριλιά Ράμιας» για την κατασκευή των βάθρων της γέφυρας.

Όταν οι γεωτρήσεις τελειώσουν φαίνεται πως η γέφυρα θα αρχίσει επιτέλους να κατασκευάζεται όμως ούτε τότε το όνειρο γίνεται πραγματικότητα.

Με υποσχέσεις καθυστερήσεις και αναβολές φτάνουμε στο σήμερα 17 χρόνια μετά και ερχόμαστε να ρωτήσουμε τί έγιναν άραγε εκείνες οι υποσχέσεις; τί έγινε και τα σχέδια έμειναν μόνο στα χαρτιά; τί έγιναν εκείνες οι προσπάθειες των βουλευτών Λιαροκάπη - Τσοβόλα - Μωραΐτη - Κολιούση; τί έγινε τέλος πάντων και στα 1994 η επικοινωνία των απέναντι κοινοτήτων γίνεται ακόμα με μονόξυλο (βάρκα);

ΠΟΙΟΣ ΚΟΡΟΙΔΕΥΕΙ ΠΟΙΟΝ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΤΟΠΟ;
ΜΗΠΩΣ ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΧΗ
ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ;

Μια γέφυρα τύπου «ΜΠΕΛΕΥ» είναι μια εφικτή και σωστή λύση που μπορεί να δώσει ένα τέλος στο μεγάλο αυτό πρόβλημα. Η θέση έχει βρεθεί, η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ είναι μεγάλη, αυτό που λείπει είναι η ΑΠΟΦΑΣΗ και η ΕΠΑΝΑΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗ.

ΝΑ ΕΝΑ ΘΕΜΑ ΓΙΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΚΥΡΙΕ ΚΟΝΤΑΞΗ.-
ΚΥΡΙΕ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟ.-
ΚΥΡΙΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ.-

Μ' αυτή τη γέφυρα εξυπηρετούνται ζωτικά συμφέροντα των κατοίκων της περιοχής, μειώνεται σημαντικά η απόσταση επικοινωνίας με την πόλη της Άρτας.

Ακόμα και 'σεις κύριοι βουλευτές δε θα αναγκάζεστε να κάνετε τόσα χιλιόμετρα παραπάνω κατά τις προεκλογικές... και όχι μόνο επισκέψεις σας σ' αυτά τα χωριά.

Τελειώνοντας, ελπίζουμε το όνειρο να γίνει πολύ σύντομα πραγματικότητα και να μη γίνει και αυτό, το δεύτερο θρυλικό γεφύρι του ποταμού ΑΡΑΧΘΟΥ...

17 ΧΡΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΑ, ΑΣ ΜΗ ΓΙΝΟΥΝ 20

Προετοιμασία για την «Χρυσή» Ολυμπιάδα του 1996;

Ασφαλώς όχι - Επικοινωνία με ΜΟΝΟΞΥΛΟ!!!

Είναι μια καθημερινή πραγματικότητα που βιώνεται εκατέρωθεν του ποταμού ΑΡΑΧΘΟΥ, εκεί ακριβώς που προτείνεται να γίνει η Γέφυρα.

Ο κίνδυνος καιροφυλακτεί
Τα όνειρα βυθίζονται
Η ζωή συνεχίζεται
Οι εκλογές ξανάρχονται...

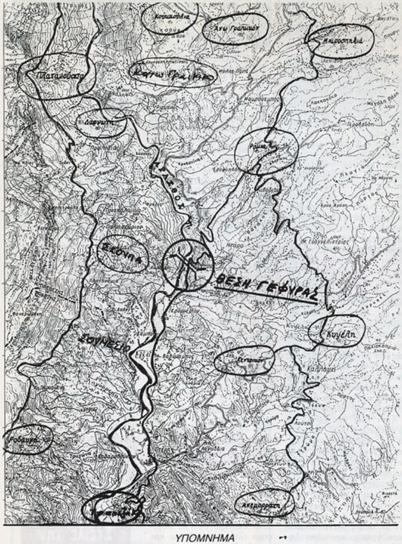

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΧΑΡΤΗΣ ΣΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΡΑΧΘΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΑΜΕΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΘΕΣΗ ΓΙ' ΑΥΤΗ

ΕΝΑΣ ΕΠΩΝΥΜΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ ΗΡΩΑΣ

«ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ»

90 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ 19 ΙΟΥΝΗ 1994

ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ 1870 - 1904

Η είδηση του θανάτου του Παύλου Μελά, που συγκλόνισε τον Ελληνισμό έκανε ποιητές, ζωγράφους, γλύπτες και πεζογράφους ν' αφιερώσουν σκιρτήματα του εσωτερικού τους κόσμου και να υμνήσουν τον ήρωα.

Έτσι εξυμνεί το παλικάρι ο «ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ».

«Σε κλαίει ο λαός. Πάντα χλωρό
να σειέται
το χορτάρι στον τόπο, που σε πλάγιασε
το βόλι, ω παλικάρι!
Πανάλαφρος ο ύπνος σου· του Απρίλη τα πουλιά
σαν του σπιτιού σου να τ' ακούς
λογάκια και φιλιά,
και να σου φτιάχνουν τον χειμώνα
οι καταρράχτες
σαν τουφεκιού αστραπόβροντα και
σαν πολέμου κράχτες.
Πλατειά του ονείρου μας η γη και
απόμακρη.
Και γέρνεις εκεί και σβεις γοργά.
Ιερή στιγμή. Σαν πιο πλατιά την
δείχνεις
και τη φέρνεις, σαν πιο κοντά! μέχρι
όλους εμάς σήμερα.

(25 Οκ. 1904 ΑΚΡΟΠΟΛΗ)

Έτσι θρήνησε και ύμνησε τη θυσία του Μελά, ο βάρδος της ποιησής μας «Κωστής Παλαμάς» πριν 90 (ενενήντα χρόνια).

Και ο λαός μας συγκλονισμένος, όπως το συνηθίζει στις μεγάλες ώρες της πατρίδας μας, συμπύκνωσε το κοινό αίσθημα σε δημοτικό τραγούδι, έκανε τα δάκρυά του μοιρολόγι, ύμνο και θρήνο,

«Ποιός είν' άξιος κι αλλήγορος, άλλος και παλληκάρι,
Για να διαβεί τα σύνορα να πάει
στην Αθήνα;
Να πάει να πει της Παύλαινας, της
μικροπαντρεμένης
να μην αλλάξει τη Λαμπρή, Φλωριά να μη κρεμάσει.

συνέχεια στη σελ. 4

ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ *ΕΤΣΙ* ΚΑΙ **ΑΛΛΙΩΣ**

ΓΡΑΜΜΑ Σ' ΕΝΑ ΦΙΛΟ

Παρασκευή και 13. Χωρίς να το θέλεις πηγαίνει αμέσως το μυαλό σου σε κανένα κινηματογραφικό θρίλερ.

— Όχι, τα πράγματα είναι πιο απλά, αυτή την ημερομηνία και θα τη θυμάμαι για πάντα, γιατί πηγαίνοντας στο σπίτι μου στις 2.30 το μεσημέρι βλέπω στο γραμματοκιβώτιο κατι σαν γράμμα.

Φοβάμαι να το αγγίξω, με πιάνει κάτι σαν δέος, σαν να ντρέπομαι να διαβάσω τον αποστολέα. Σίγουρα αυτό το γράμμα κατά λάθος μπήκε εκεί λέω.

Εγώ ξενιτεμένους φίλους δεν έχω, ούτε κανέναν συγγενή στα ξένα που να περιμένω γράμμα του.

Όξω αποδώ σατανά, στοιχειό λέω θα είναι.

Όλες αυτές οι σκέψεις μου δεν κράτησαν ούτε ένα δευτερόλεπτο. Χωρίς να το καταλάβω και από συνήθεια πιο πολύ, σηκώνω το χέρι μου και παίρνω το γράμμα.

Τα πόδια μου άρχισαν να τρέμουν και ένα ρίγος διαπερνά το κορμί μου. Το κοιτάζω το ξανακοιτάζω για να βεβαιωθώ ότι δεν κάνω λάθος. Πράγματι είναι ένα γράμμα και μάλιστα από γνωστό μου. Ε, αυτό είναι απ' τ' άγραφα.

Μέχρι ν' ανέβω στο ασανσέρ και να μπω στο σπίτι μου, μου φάνηκε ότι πέρασε ένας ολόκληρος αιώνας, χρόνος αμέτρητος θα 'λεγα. Για να είμαι ειλικρινής δεν το άνοιξα αμέσως, περίμενα την κατάλληλη στιγμή.

Αυτό το πράγμα είναι ιερό δεν μπορώ να το σχίσω και να το τσαλακώσω. Το κράταγα στα χέρια μου και το κοίταζα περίεργα. Άσε λέω ας κάνω τις συνηθισμένες κινήσεις που κάνω πάντα όταν γυρίζω από τη δουλειά μου και μετά με ηρεμία και με κάποια σχετική αγωνία θα 'λεγα θα διαβάσω το γράμμα. Γιατί πραγματικά δεν μου πέρασε ούτε μια στιγμή απ' το μυαλό ότι μέσα θα ήταν μια απλή κάρτα.

Δεν μπορεί λέω κάτι άλλο θα είναι ίσως πέντε έξη κλίτσες γράμματα, αλλά με νόημα και ουσία. Τέλος πάντων μετά απ' όλα αυτά διάβασα το γράμμα σου και το έκλεισα αμέσως. Ήθελα να εκφράσω τις δικές μου σκέψεις ανεπηρέαστος απ' τα γραφόμενά σου.

Το γράμμα μου δεν έχει την έννοια της απαντητικής επιστολής ούτε για να σου πω ότι χάρηκα που είσαι καλά.

Απλώς μου έδωσες το ερέθισμα να επικοινωνήσω μαζί σου με τον τρόπο που εγώ ξέρω. Να μιλήσω τέλος πάντων με κάποιον άνθρωπο και να του πω ότι η μοναξιά είναι αβάσταχτος πόνος, ότι ο δρόμος που ακολουθούμε είναι πράξη γενναία και τέτοιου είδους συμπεριφορές με κάνουν να πιστεύω ότι ακόμη υπάρχουν άνθρωποι με αισθήματα με συγκρούσεις και αρνήσεις ότι υπάρχουν ελπίδες και ότι τίποτα ακόμη δεν χάθηκε.

Αυτά τα ολίγα. Δεν μπορώ να συνεχίσω άλλο. Έξω βρέχει και είναι ένας χειμωνιάτικος καιρός που ζητάει επίμονα έρωτα, λίγη αγάπη, πόθο και πάθος για τη ζωή. ΜΟΥ ΖΗΤΑΕΙ ΠΟΛΛΑ Ο ΜΠΑΓΑΣΑΣ, και δεν μπορώ να ανταποκριθώ και όπως κάθομαι σκυμμένος στο τραπέζι και γράφω ένας κόμπος ανεβαίνει στο λαρύγγι μου που με πνίγει.

Άσε δικέ μου μη μου δείχνεις το δρόμο τον ξέρω καλά.

Θα λουφάξω σε καμιά γωνιά του σπιτιού πίνοντας καμιά δεκαριά τσίπουρα ή θα πάρω τους δρόμους για κανένα γειτονικό ταβερνάκι με καλό κρασί και στο τέλος θα χαζέψω τις απόμακρες και αλλόκοτες φιγούρες μέσα στον καθρέπτη ενός μπαρ... και κατά το πρωί θα λικνίζω το κορμί μου στο ρυθμό ενός παλιού ρεμπέτικου....

ΤΟ ΧΙΛΙΑΡΙΚΟ

Θα 'θελα αυτά που γράφω να μην έχουν τη μορφή ενός γράμματος, αλλά δυστυχώς δεν γίνεται αλλιώς, είναι σκέψεις στην ώρα της δουλειάς και γραμμένες στο πόδι.

Πραγματικά πιστέψτε με. Κάτι πιο όμορφο, πιο αληθινό —όσο γίνεται βέβαια— θα ήταν αυτό που θα με εξέφραζε.

Όταν άρχισα να καταλαβαίνω τα λεγόμενά σου, ένοιωσα κάποιο φόβο κάποιο παράξενο συναίσθημα και λέω, βρε δεν του στέλνω ένα χιλιάρικο, έτσι, για να έχεικαι κάποιο νόημα η ζωή. Ε, τότε είναι που ένοιωσα απαίσια και άρχισε να ανεβαίνει το αίμα μου στο κεφάλι.

Παράξενες και αλλόκοτες σκέψεις αρχίζουν να γεμίζουν τη γυάλινη σφαίρα που εκεί μέσα είχε σφηνωθεί το κεφάλι μου και άρχισαν όλα μαζί τότε να μεγαλώνουν σαν σε έργο επιστημονικής φαντασίας.

Ξαφνικά διαπίστωσα ότι το σώμα μου είχε εξαφανιστεί και είχα γίνει όλος ένα τεράστιο κεφάλι, η όρασή μου και η ακοή μου αναπτύσσονταν με μεγάλη ταχύτητα, και μέσα σ' αυτή την παραζάλη βλέπω τους φίλους μου, τον Θόδωρο, τον εαυτό μου, εσένα, στρατιές ολάκερες ανθρώπων, με κομμένα χέρια να ψάχνουν μέσα στο σκοτάδι και η ανάσα τους κάπου εκεί κοντά να χάνετε με κομμένα χέρια που να ψάχνουν για ζωή, χαρά, αίσθηση. Ε, αυτό ήταν, ξανάγινα ένας κανονικός άνθρωπος.

Την άλλη μέρα έφαγα τις ωραίες μου μπριζόλες, είπα καμιά δεκαριά καλημέρες. Το βράδυ πήγα σινεμά και είδα μια υπέροχη ταινία, τρώγοντας πασατέμπο με τέτοιο θόρυβο που ενοχλούσα τους διπλανούς μου.

Το περίεργο είναι ότι τελικά ο θόρυβος δεν ήταν από τους πασατέμπους αλλα από το χιλιάρικο που τριγυρνούσε μέσα στο κεφάλι μου.

Στο άσπρο πανί της οθόνης μέσα (στα χρώματα και στη μουσική) ήταν ο φίλος μου ο Θόδωρος και άλλοι πολλοί σαν κι αυτόν να τρώνε με μανία χιλιάρικα, δεσμίδες από χιλιάρικα σε τέτοιο σημείο που άρχισαν να φουσκώνουν σαν ένα τεράστιο μπαλόνι.

Τότε έβαλα τα γέλια, κοίτα λέω πως είναι οι άνθρωποι χωρίς κεφάλια, αλλά ένας τεράστιος όγκος, μια άμορφη μάζα από σάρκες...

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Κακό χωριό τα λίγα σπίτια

Όταν αποφάσισα να γράψω, στο φύλλο αρ. 99 της εφημερίδας «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ», κάποιες σκέψεις μου για τον αποκλεισμό του οικισμού «ΑΝΤΡΕΙΑ» απ' την υδροδότηση, είχα μέσα μου το φόβο μήπως αδικήσω κάποιους συγχωριανούς μου. Όμως στο φύλλο αρ. 101 της εφημερίδας διάβασα μια απάντηση του Κοινοτικού Συμβούλου Τάσου Καλιακάτσου (και υπογραφόντων κατοίκων Ναζαίων), η οποία ανέστειλε όλους τους φόβους μου.

Η απάντηση δεν ήταν επί της ουσίας του προβλήματος. Ήταν μια απάντηση με σκοπό την δημιουργία εντυπώσεων και τουλάχιστον παραπλανητική για κάποιες ενέργειες Θεοδωραίων και Κωνσταντακαίων σε ότι αφορά την δεύτερη γεώτρηση στην Αγία Τριάδα Ναζαίων.

Η απάντησή μου θα έχει δύο σκέλη. Το ένα θα αφορά την υδροδότηση του οικισμού «ΑΝΤΡΕΙΑ» και το δεύτερο την παραπλάνηση (;) των συγχωριανών για δήθεν συλλογή υπογραφών για τη ματαίωση της δεύτερης γεώτρησης.

Θέλω να τονίσω εδώ ότι δεν έχω, ούτε είχα ποτέ, προσωπικές έριδες ή διαμάχες με τον Τάσο Καλιακάτσο. Έχω όμως το δικαίωμα να κρίνω και να καυτηριάζω τις ενέργειες του Κοινοτικού Συμβούλου Τάσου Καλιακάτσου. Όταν ανακατεύεται κανείς με τα κοινά και είναι πολιτικό πρόσωπο πρέπει να γνωρίζει ότι θα δέχεται κριτική που πολλές φορές μπορεί να είναι σκληρή, αρκεί να μην είναι υβριστική. Αν στην προκειμένη περίπτωση η κριτική αυτή θεωρήθηκε υβριστική και προσβλητική ας το κρίνουν οι αναγνώστες και εγώ, εν πάσει περιπτώσει, αν αυτό έγινε, έχω το θάρρος να το αναγνωρίσω.

Επειδή ίσως όσοι διάβασαν την εφημερίδα δεν ξέρουν ακριβώς πως έχει το πρόβλημα του οικισμού «ΑΝΤΡΕΙΑ» θα γράψω λίγα λόγια γι' αυτό. Πολλοί ίσως νομίζουν ότι πρόκειται για πολλά σπίτια και ως εκ τούτου δίκαιες οι διαμαρτυρίες και οι φόβοι. Όμως μιλάμε για δύο μόνιμους κατοίκους, την Αλεξάνδρα χήρα Γ. Διαμάντη και την Μαριγούλα χήρα Π. Διαμάντη όπως επίσης και για δύο εποχιακούς κατοίκους την Αμαλία χήρα Κ. Ψυχογιού και τον Κώστα Ρακόπουλο.

Είναι δυνατόν να πιστέψει κανείς ότι χρειάζονται μετρήσεις, νέα έργα σε άλλες πηγές, αντλίες και ότι άλλο αναφέρεται στην απάντησή σας για να πάρουν νερό αυτοί οι συγχωριανοί μας;

Θα περίμενε κανείς, αγαπητέ Τάσο, απ' τον Κοινοτικό Σύμβουλο του χωριού μας, να ενδιαφερθεί και να λύσει αυτό το πρόβλημα αφού τα χρήματα της υδροδότησης, το επαναλαμβάνω, δεν προέρχονται από την τσέπη του Κοινοτικού Συμβούλου αλλά από τη φορολογία όλων μας. Το ότι κάποιοι δεν πλήρωσαν για το πρώτο στάδιο (γεώτρηση-έρευνα), δεν νομιμοποιεί τον Κοινοτικό Σύμβουλο να τους εκδικηθεί αποκλείοντάς τους από την υδροδότηση.

Δεν μπορείς, αγαπητέ Τάσο, όντας Κοινοτικός Σύμβουλος, να λες ότι ενδιαφέρεσαι για την ύδρευση και μετά να μαζεύεις υπογραφές για να μην πάρουν νερό τ' «ΑΝΤΡΕΙΑ». Το αντίθετο πρέπει να κάνει ο Κοινοτικός Σύμβουλος. Φαίνεται ότι οι δημοκρατικοί κανόνες σου είναι άγνωστοι αφού πηγαίνεις κόντρα σε απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου με συντριπτική πλειοψηφία (6 υπέρ 1 κατά).

Πιστεύω ότι οι λόγοι αποκλεισμού είναι προφανείς και δεν έχω σκοπό να επανέλθω επί του θέματος. Οι συγχωριανοί και οι αναγνώστες του «ΑΡΑΧΘΟΥ» ξέρουν να διαβάζουν και κυρίως ξέρουν να κρίνουν.

Αγαπητέ Τάσο (και υπογράφοντες κάτοικοι Ναζαίων) κάνατε ένα μεγάλο σφάλμα. Χωρίς να είστε ενημερωμένοι, μας κατηγορείτε ότι μαζεύαμε υπογραφές για να μην γίνει η δεύτερη γεώτρηση στην Αγία Τριάδα. Εμείς μόνο αυτό δεν κάνουμε. Αυτό αποδεικνύεται από το υπόμνημα που στείλαμε στις 18 Αυγούστου 1991 στο Κοινοτικό Συμβούλιο Κεντρικού και το οποίο δίνω για δημοσίευση ώστε να βγάλουν τα συμπεράσματά τους οι συγχωριανοί και οι αναγνώστες της εφημερίδας. Είχαμε το θάρρος αλλά και την ευθύνη να κάνουμε αυτό το υπόμνημα και να το υποβάλλουμε δημόσια. Όμως και εσείς έπρεπε να το μελετήσετε και να το αντικρούσετε ή να μας πείσετε για το αντίθετο. Θέλω όμως να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις στο θέμα αυτό.

Ίσως δεν είναι γνωστό ότι όταν οι κάτοικοι των Ναζαίων, και μαζί με αυτούς και εμείς, αποφάσισαν να γίνει γεώτρηση στην Αγία Τριάδα οι Θεοδωραίοι πλήρωσαν την αναλογία τους, παρ' ότι είχαν νερό, και μάλιστα πλήρωσαν πέντε (5) μερίδια για τέσσερα (4) σπίτια. Στην απάντησή σας κάνετε μια πρόταση-πρόκληση να δώσουμε νερό από τις δύο πηγές στη θέση «Βρυσούλα» και «Θεοδωραίικα» για να υδροδοτηθούν τ' «ΑΝΤΡΕΙΑ».

Η πρόταση αυτή είναι εντελώς παραπλανητική (για να μη χρησιμοποιήσω άλλη έκφραση) και για δημιουργία εντυπώσεων και μόνο. Σκοπός της είναι να τινάξετε τις ευθύνες από πάνω σας και να τις μεταφέρετε σε μας.

Αν ο Κ.Σ. είχε κάνει τον κόπο να επισκεφθεί τις δύο αυτές πηγές θα γνώριζε ότι, η μεν μία στη θέση «Βρυσούλα» έχει στερέψει, στη δε άλλη στα «Θεοδωραίικα» η ροή της έχει μειωθεί στο μισό, μετά την γεώτρηση στην Αγία Τριάδα. Είναι φανερό πλέον από ποιες πηγές υδροδοτούνται οι κάτοικοι των Ναζαίων. Εφ' όσον το νερό επαρκεί και για μας και για τους Ναζαίους (και όχι μόνον), δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα για μας. Ούτε ποτέ διαμαρτυρηθήκαμε ούτε ζητήσαμε ευθύνες από κανέναν για την μείωση της ροής από τις δύο πληγές αφού όπως φαίνεται και απ' το υπόμνημα στις προθέσεις μας ήταν η κατοχύρωση των δικαιωμάτων μας και όχι η παρεμπόδιση της υδροδότησης.

Αυτά όλα θα πρέπει να τα γνώριζε ο Κ.Σ. έτσι δεν θα είχε παρασύρει και τους υπόλοιπους κατοίκους να υπογράψουν ανακριβειες και συκοφαντίες. Στην αντίθετη περίπτωση θεωρώ ότι η ενέργεια αυτή ήταν άστοχη, αψυχολόγητη και βεβιασμένη.

Για να μη μείνει καμμιά παρεξήγηση, προτείνω δημόσια ανοιχτή συζήτηση στην πλατεία των Ναζαίων σε εύθετο χρόνο και μάλιστα μπορούμε να τον ορίσουμε για τον Αύγουστο από 10-25. Σας αφήνω την ευχέρεια, αγαπητέ Τάσο, να επιλέξετε εσείς τον προεδρεύοντα της συζήτησης, με τη συμμετοχή του Κοινοτικού Συμβουλίου, των Ναζιωτών και όποιων άλλων συγχωριανών μας ενδιαφέρονται.

Έχω δε την ελπίδα αλλά και την πεποίθηση ότι θα έχετε την ευθιξία να παραδεχθείτε το σφάλμα σας, να επανορθώσετε και να αποκαταστήσετε την αλήθεια.

Γιώργος Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΣ

Ακολουθεί το υπόμνημα με αριθμό πρωτοκόλλου 453/25-8-91.

ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ

Κύριοι,

Εμείς οι Θεοδωραίοι και Κωνσταντακαίοι έχουμε πληροφορίες και ενδείξεις για επικείμενη γεώτρηση στη θέση «πεζούλια» Αγίας Τριάδας. Παρόμοια ενέργεια έγινε και πριν λίγα χρόνια με αποτυχία.

Όπως γνωρίζετε στην ενέργεια αυτή είχαμε συμμετοχή και οι ίδιοι με το ανάλογο χρηματικό ποσό. Αυτό το κάναμε σαν δείγμα καλής θέλησης και με πνεύμα καλών χωριανών. Όμως σήμερα έχουμε επιφυλάξεις και αντιρρήσεις καθώς και θιγόμενα συμφέροντα τα οποία και εκθέτουμε παρακάτω:

1. Έχουμε την πεποίθηση ότι το νερό που αναζητείται δεν είναι άλλο από αυτόπου έχουν οι δύο βρύσες που από αιώνες τώρα εξυπηρετούν τον οικισμό μας όπως αυτές έχουν μοιραστεί από πάππου προς πάππου.

2. Οι βρύσες αυτές τρέχουν ακόμη διότι από το 1958 πήραμε δάνειο και κάναμε υδρομάστευση και έργα στήριξης καθώς και δεξαμενές. Σε αντίθετη περίπτωση θα είχαν την τύχη που είχαν οι βρύσες του Κώτσιου Λαμπράκη και Μήτρου Λαμπράκη.

3. Εμείς χάρις στο νερό αυτό κτίσαμε σπίτια, φυτέψαμε ελιές, μεταφέραμε και τοποθετήσαμε κεφάλαια σημαντικά στην περιοχή τούτη.

4. Έχουμε λοιπόν τις εξής επιφυλάξεις με την σχεδιαζόμενη γεώτρηση:

α) Φοβόμαστε ότι υπάρχει περίπτωση με την γεώτρηση αυτή να στερέψουν οι προαναφερόμενες βρύσες.

β) Αν μεν βρεθεί νερό αρκετό και καλύπτει τις ανάγκες του συνοικισμού ή και όλης της κοινότητας πρώτοι εμείς θα επικροτήσουμε την ενέργεια (εξάλλου έχουμε δείγματα γραφής).

γ) Αν όμως το νερό δεν είναι εκμεταλλεύσιμο στερεύοντας και οι δικές μας βρύσες η ζημιά που θα υποστούμε είναι πολύ μεγάλη.

δ) Υπάρχει η περίπτωση να χαθεί τελείως το νερό σήμερα αλλά και στο εγγύς μέλλον.

5. Για όλα αυτά πιστεύουμε η κίνηση αυτή της γεώτρησης πρέπει να γίνει με ειδικούς, χωρίς πειραματισμούς όπως παλαιότερα που αναφέραμε, και να λάβει υπ' όψιν τα δικά μας συμφέροντα κατά προτεραιότητα.

6. Σε περίπτωση που έχουμε τα αρνητικά αποτελέσματα από την γεώτρηση εμείς θα ζητήσουμε προς πάσα κατεύθυνση να αποκατασταθεί η προξενηθείσα ζημιά η οποία σας πληροφορούμε είναι πολύ μεγάλη και επιφυλλασόμεθα εδώ να την εκθέσουμε.

Ναζαίοι 18 Αυγούστου 1991

Μετα τιμής
οι ενδιαφερόμενοι

Νίκος Χρ. Θεόδωρας, Αγάθη Δ. Θεοδώρα, Ιωάννης Χρ. Θεόδωρας, Κων/νος Χρ. Θεόδωρας, Θεοφάνης Χρ. Θεόδωρας, Γεώργιος Κωνσταντάκης, Κων/νος Κωνσταντάκης, Νίκος Κωνσταντάκης.

Ακολουθούν υπογραφές

Για την αντιγραφή
Γ.Ν. Θεόδωρας

Υ.Γ.1. Συγχαίρω και εγώ τον Χαρίλαο Γεωργογιάννη και τον παπα-Χρήστο για την οικονομική συνεισφορά τους. Η πράξη τους είχε και το κοινωνικό της μήνυμα το οποίο δεν ελήφθη.

Υ.Γ.2. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω την εφημερίδα μας για την διάθεση του πολύτιμου χώρου της, ώστε να εκθέσω τις απόψεις μου, χωρίς απαραίτητα και να τις υιοθετεί.

Ο ΙΔΙΟΣ

Στείλε την συνδρομήσου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αρραβώνες

Στο Κρυονέρι έγιναν την ημέρα του Πάσχα οι αρραβώνες του Γιάννη Παπαβαγγέλη με την Βούλα Χρ. Σπύρου.

Βαπτίσεις

Η Ελευθερία Ι. Μπαλαούρα και ο Μηνάς Λουλάκης βάπτισαν το 3ο αγόρι και έδωσαν το όνομα Αλέξανδρος.

Θάνατοι

Στην Άρτα πέθανε και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Άρτας η Πανάγιω Βασ. Μάρη ετών 87.

Μνημόσυνα

Στις 29-5-94 στους Ναζαίους έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο της Μαρίας Β. Καλιακάτσου. Παρέστησαν συγγενείς και φίλοι από την Αθήνα την Πάτρα, τη Ζάκυνθο και πολλοί συγχωριανοί μας.

Στις 11-6-94 στο Νεκροταφείο στα Βρηλίσια έγινε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής ένας χρόνος από το θάνατο της Παναγιώτας Θ. Καλιακάτσου. Η οικογένεια του αείμνηστου Θωμά Καλιακάτσου προσέφερε στον Άραχθο 10.000 δρχ.εις μνήμη της αξέχαστης Παναγιώτας. Παρέστησαν στενοί συγγενείς και φίλοι συγχωριανοί μας. Η φωτογραφία είναι από 21/5/47 στο χωριό μας.

ΑΡΑΧΘΙΝΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Το 17ο Αραχθινό Πανηγύρι στη Βαρυμπόμπη τίμησαν με την παρουσία τους ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών κ. Δ. Γκορόγιας, ο πρόεδρος του συλλόγου Ροδαυγής κ. Παύλος Τσάγγας, ο πρόεδρος του συλλόγου Σκούπας κ. Κώστας Ζανίκας

ο Πρόεδρος του Συλλόγου Διστράτου κ. Αντώνης Κοντός, το μέλος της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών (Ανεμοράχης) κ. Γιώργος Τριάντος, ο σύλλογος Ηλιούπολης, ο σύλλογος Κυψελιωτών Άρτας, ο αθαμανιώτης Βερλέκης Παπαηρακλής.

Επίσης παραβρέθηκαν στο πανηγύρι πολλοί Ροδαυγιώτες, Σκουπιώτες, Αθαμανίτες, Ραμιώτες και το Δίστρατο ήταν παρόν, οι Κεντρικιώτες που είχαν την υποχρέωση ήταν κάμποσοι αλλά έλειπαν πολλοί και δεν μπορούμε να δικαιολογήσουμε την απουσία τους.

Απουσία σημείωσαν και οι βουλευτές των κομμάτων του Νομού Άρτας. Επίσης ο Πρόεδρος και το κοινοτικό συμβούλιο του χωριού μας, ο παπάς του χωριού μας, ο πρόεδρος με το Δ.Σ. της Αδελφότητας Ν.ΠΕ. Άρτας.

Πάντως εμείς σημειώνουμε ότι το πανηγύρι είχε πανελλαδικό χαρακτήρα για όλους τους ηπειρώτες και φίλους του συλλόγου. Έγινε και φέτος με πολύ κέφι και διασκέδασαν και χόρεψαν με το αηδόνη της Ηπείρου Χρήστο Φωτίου Γ. Ψυχογιό με την παρέα του, κλείνοντας το παραδοσιακό καγκελάρι που σηκώθηκαν όλοι μαζί που πολύ το χόρεψε ο παπάς ο αθαμανιώτης. Αν ήταν και ο παπάς του χωριού μας θα στόλιζε καλύτερα την παράδοση του συλλόγου μας.

Το Δ.Σ. του Αράχθου

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΕΟ ΠΡΟΕΔΡΟ

Όταν παρέδιδα τον σύλλογο το 1983 είχα μια ιδιαίτερη ευχαρίστηση. Άφηνα σαν σύμβουλο έναν άξιο συγχωριανό μας. Τον μετέπειτα και για σειρά ετών πρόεδρο.

Πρόκειται για τον Κώστα Καμπρή. Αν θυμάμαι καλά μετά τον αείμνηστο Δημ. Καλιακάτσο και τον Χρ. Αντωνίου είναι ο άνθρωπος που υπηρέτησε από το πόστο του προέδρου τα περισσότερα χρόνια τον «ΑΡΑΧΘΟ».

Τα γράφω αυτά επί με την ευκαιρία της ανάληψης καθηκόντων Προέδρου από τον Αντώνη Μάνο.

Η παράδοση της σκυτάλης αποτελεί επιβεβαίωση ότι ο σύλλογος διαθέτει συγχωριανούς με όρεξη για να τον υπηρετήσουν.

Ο Αντώνης Μάνος έχει μακρά θητεία στον σύλλογο σαν μέλος του Διοικ. Συμβουλίου αλλά και σαν απλός στρατιώτης.

Σήμερα λοιπόν ο νέος Πρόεδρος ανέλαβε να οδηγήσει το σύλλογο με το υπόλοιπο διοικ. συμβούλιο σε νέες επιτυχίες. Ίσως να είναι η χειρότερη περίοδος όπου η κρίση μαίνεται παντού.

Κρίση οικονομική - πολιτική - πολιτιστική, έλλειψη ιδεών - κρίση οραμάτων. Για να πετύχει λοιπόν ο νέος πρόεδρος χρειάζεται την αμέριστη υποστήριξή μας. Ας του ευχηθούμε τουλάχιστον καλό κουράγιο και συγχαρητήρια στο νέο Δ.Σ.

Θ.Θ.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας

Μάνος Αντώνης **Πρόεδρος**
Θεοδώρας Γιάννης **Αντιπρόεδρος**
Καμπρής Κώστας **Γεν. Γραμματέας**
Αντωνίου Ελένη **Ειδ. Γραμματέας**
Αράπη Μαρία **Ταμίας**
Καραγιάννη-Αράπη Βίκυ **Μέλος**
Αναγνωστάκης Βασίλης **Μέλος**

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Άρτα 27η Μαΐου 1994
Προς την
Εφημερίδα «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΑΘΗΝΑ

Στο 101 φύλλο του μήνα Μαΐου 1994 διάβασα για την εκδήλωση που οργανώθηκε για τον Κρυστάλλη, που ήταν πράγματι μια αξιέπαινη πρωτοβουλία. Διαβάζοντας όμως στη συνέχεια κάποιο σχόλιο: «ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΣΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ», διερωτήθηκα, πως είναι δυνατό, η εφημερίδα που προβάλλει από τη μια τη μεγαλειώδη μορφή του ποιητή Κρυστάλλη, από την άλλη να δημοσιεύει κείμενα που προσβάλλουν βάναυσα τη νοημοσύνη των αναγνωστών της, χωρίς να προσθέτει εύσημα στον ίδιο τον συντάκτη;

ΟΧΙ στο: «Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα».

Τέτοια παραμύθια αστήρικτα μπορεί ο καθένας να κατασκευάσει, αλλά σαν πνευματική προσφορά είναι απαράδεκτα. Είναι φανερό πως δεν αντέχουν σήμερα ση λογική τέτοιες αρρωστημένες φαντασιώσεις και «χοντροκοπιές», δεν αποτελούν υγιές χιούμορ και δεν προσφέρονται παρά σαν κακόγουστα αστεία. Πολύ δε περισσότερο δε βρίσκουν χώρο σε μια σοβαρή εφημερίδα που φιλοδοξεί να προάγει τον πολιτισμό.

Άλλως, η ημέρα που υποτίθεται ότι συνέβει το «γεγονός» παρείχε τη δυνατότητα στο συντάκτη του σχολίου να ανέβει ψηλότερα, να μη σκανδαλίσει και να εμπνευστεί από το μεγαλείο της Ορθοδόξου Χριστιανικής Λατρείας.

Είχε και έχει τη δύναμη να το πράξει, μόνο να το θελήσει.

Με πολλές ευχές
ΠΡΩΤΟΠΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΚΙΤΣΟΣ

Απάντηση εφημερίδας

Ευχαριστούμε για τις ευχές, και ανταποδίδουμε, αμοιβαία τα αισθήματα. Σεβαστές οι απόψεις που εκφράζονται σε μία κριτική, όπως και το δικαίωμα της διαφωνίας με αυτές. Όσο για τους χαρακτηρισμούς... ούτε «πνευματική προσφορά» αποτελούν, ούτε «εύσημα» προσθέτουν, ούτε μας αφορούν.

• • •

Επί της ουσίας: Μήπως ασχολούμαστε με τα επουσιώδη, παραβλέποντας τα ουσιώδη; Μήπως κλείνουμε μάτια και αυτιά, στα τόσα σοβαρά που συμβαίνουν γύρω μας, και... παραδώσαμε σημασία σε λόγια που ακούγονται καθημερινά; Αλλά ας δούμε ένα προς ένα, τα σημεία της επιστολής.

• • •

1. Σε μια εφημερίδα που είναι και ΣΑΤΙΡΙΚΗ, πάντα δημοσιεύονται ανάλογα κείμενα. Άλλωστε η σάτιρα στην αρχαία Ελλάδα γεννήθηκε (Αριστοφάνης 456-385 π.Χ.). Μετά την πήραν οι Ρωμαίοι, στη συνέχεια το Βυζάντιο κ.λπ. Αν ενοχλεί κάτι σε μια κοινωνία, μάλλον... είναι το γεγονός —αν πρόκειται για σοβαρό— και όχιτόσο ο τρόπος που σχολιάζεται. Ας φροντίζουμε να το διορθώνουμε να μην ενοχλεί. Όταν ανεβαίνει ο πυρετός, δεν σπάμε το θερμόμετρο, την αιτία αναζητούμε να θεραπεύσουμε. Το συγκεκριμένο θέμα, εκείνοι που το σατίρισαν στο καφενείο, θα είχαν τους λόγους τους. Συνήθως... «χωρίς φωτιά... καπνός δεν βγαίνει».

• • •

2. Τα αυθόρμητα λόγια ενός χωρικού που δημοσιεύονται κάπου, ίσως προκαλούν ένα χαμόγελο, ίσως την αδιαφορία, ίσως συμβάλλουν να διορθωθεί κάτι σε μια μικρή κοινωνία. Το μόνο βέβαιο είναι, ότι δεν έχουν τη δύναμη να «σκανδαλίσουν». Ίσως σκανδαλίζουν κάποιοι, όταν δίνουν δικαιώματα για σοβαρά σχόλια. Όταν εκμεταλλεύονται τη θρησκεία για εύκολο κέρδος, ακόμα και σ' αυτόν το θάνατο. Όταν κάνουν κυρήγματα μίσους από τον άμβωνα. Όταν εγκαταλείπουν το ποίμνιο στο έλεος του Θεού —χωρίς ποιμένα— για τις ...«καλές θέσεις» (τα καλά και συμφέροντα) κ.λπ., κ.λπ. Βεβαίως, «ουδείς αναμάρτητος, και οι κρίνοντες κρίνονται».

• • •

3. Όσο για τη... «βάναυση προσβολή της νοημοσύνης μας» την έχουν αναλάβει... εργολαβικά... «τρανά κεφάλια» της κοινωνίας μας. (Και το ψάρι από το κεφάλι μυρίζει —λένε) οι... «κουβέντες του καφενείου» δεν βγάζουν... μύτη μπροστά τους. Τους... «καμαρώνουμε» τακτικά, να αλληλοβρίζονται μέσα από τηλεοπτικά κανάλια, προτρέποντας αθώους Χριστιανούς (κληρικούς και πολίτες) να αλληλοχτυπιούνται σε προαύλια εκκλησιών, προσφέροντας θλιβερό θέαμα, σε εκατομμύρια τηλεθεατές ανά τον κόσμο. Και όλα αυτά, για μια καρέκλα (τα καλά και συμφέροντα) τη στιγμή που μαύρα σύννεφα πυκνώνουν γύρω μας, «Ισλαμικά τόξα» απειλούν, και οι πάντες είναι εναντίον μας, εχθροί και λ...«φίλοι». Κατά τ' άλλα, μας διαβεβαιώνουν όλοι, ότι υπηρετούν την Ορθοδοξία και το Έθνος, ενώ στα καφενεία λένε... «χρειάζεται... ιερά ράβδος» (!!!) Ήμαρτον.....

• • •

Αυτά προς απάντηση στην κριτική, και το καλοκαίρι σας περιμένουμε στο Χωριό, να τα πούμε από κοντά με την ησυχία μας. Ένα Σαββατοκύριακο, ή σε κάποιο από τα πανηγύρια μας. Να κάτσουμε εκεί στο δροσερό ίσκιο του πλάτανου, να θυμηθούμε τα περασμένα. Να μιλήσετε με ανθρώπους που μεγαλώσατε μαζί, να γνωρίσετε τη νέα γενιά του χωριού. Αν και πάνε πάνω από 30 χρόνια από τότε, που φύγατε, οι Χωριανοί δεν σας ξέχασαν. Σας περιμένουν πάντα. (Όσοι απέμειναν).

Με σαρκασμό και χιούμορ

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ, ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ

Μα την αλήθεια, μέχρι πριν λίγα χρόνια δεν μπορούσα να εξηγήσω την έχθρα και το μίσος, που τρέφουν για μας, τους Έλληνες, οι φίλοι μας και συνεταίροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαίοι.

Φταίμε και 'μεις γι' αυτό. Γιατί, από την ώρα, που συνεταιριστήκαμε μ' αυτούς και μας έκαναν δεκτούς στην Ένωση, βγήκαμε όλοι μας, μα όλοι μας, και πανηγυρίσαμε ότι τα καταφέραμε και γίναμε Ευρωπαίοι... (προσοχή στην γραφή του αι, γιατί με ε, σημαίνει, άλλα...).

Γιατί βρε πανέλληνες; τώρα γίναμε Ευρωπαίοι; στην Ευρώπη δεν ανήκουμε; Εγώ, απ' ό,τι ξέρω, κάποιες άλλες χώρες, το παίζουν Ευρωπαίες και σαν Ευρωπαίους, τους αντιμετωπίζουν, οι ίδιοι οι Ευρωπαίοι. Και μιλάω βέβαια για Τουρκία και Ισραήλ.

Δηλαδή, που το πάμε; Θα αλλάξουμε την ιστορία; Η Ελλάδα και οι Έλληνες από καταβολής κόσμου, Ευρωπαίοι ήταν. Και το ίδιο τους, το όνομα Ελληνικό ήταν και είναι. Με τον Ελληνικό Πολιτισμό γαλουχήθηκαν, όλοι οι μετέπειτα βάρβαροι και απολίτιστοι λαοί. Κοντεύω να χαρακτηρισθώ, σωβινιστής. Ε, όχι, συνέλληνες. Η αλήθεια, να λέγεται.

Και η αλήθεια, ε[illegible] αυτή, που είπε ο Νίκος Αθανασόπουλος: "Όταν εμείς κτίζαμε Παρθενώνες, αυτοί έτρωγαν βελανίδια". Αυτή, η αλήθεια μπορεί ιστορικά να ανατραπεί; Σε καμιά περίπτωση. Και οι άλλοι λαοί της Ευρώπης, και πάντα με την βοήθεια του Ελληνικού Πολιτισμού, δημιούργησαν αξιόλογα πολιτιστικά στοιχεία, πάντοτε όμως με βάθρο και οδηγό, τον Ελληνικό Πολιτισμό. Κάποιοι κάλπηδες και πλαστογράφοι, εκμεταλλευόμενοι την υποδούλωσή μας για τετρακόσια χρόνια, οικειοποιήθηκαν τα πολιτιστικά μας στοιχεία, όπως την παράδοσή μας, τις επιστήμες, την φιλοσοφία, τα γράμματα και τις τέχνες μας και τα παρουσίασαν σαν δικά τους. Ε, όχι και έτσι, η ιστορία δεν πλαστογραφείται. Αν στην Αναγέννηση, ο Ευρωπαϊκός Πολιτισμός έλαβε κάποια άνθηση, μεγάλο μερίδιο είχαν σ' αυτήν, την ανάπτυξη, Έλληνες της διασποράς (Θεοτοκόπουλος και άλλοι).

Έτσι, έχουν τα πράγματα. Αυτή είναι η ιστορική αλήθεια. Και γι' αυτό, μας μισούν. Μας ζηλεύουν και μας ζηλεύουν θανάσιμα. Ψάχνουν, να βρουν, χωρίς να το καταφέρουν, κάτι, που να μας μειώνει, κάτι που να δείχνει ότι οι σημερινοί Έλληνες δεν έχουν καμιά σχέση με τους Αρχαίους! Δεν είναι η συνέχεια τους! Κούνια, που τους κούναγε! Μα βρε ανιστόρητοι, βρε καλποτρίχηδες, θα τους έλεγε κανείς, στις ίδιες σας, τις γλώσσες, που μιλάτε, οι μισές από τις λέξεις, που εκφέρετε, Ελληνικές δεν είναι; Επειδή δηλαδή στραβοσαγονιάζετε και στραμπουλάτε τις γλώσσες σας για να πείτε τις Ελληνικότατες λέξεις τηλέφωνο, Δημοκρατία, ενέργεια, ιστορία και χιλιάδες ακόμα, σαν τέλεφον, ντεμόκρασι, ένερτζι, ίστορι και ούτω καθεξής, σημαίνει, πως οι λέξεις έχασαν την Ελληνικότητά τους; μιας τρανή απόδειξη των όσων ισχυρίζομαι είναι το ανεπανάληπτο κατόρθωμα, που έκανε πριν από μερικά χρόνια ο Ακαδημαϊκός Καθηγητής Ξενοφών Ζολώτας, που μίλησε σε κάποιο Συνέδριο Οικονομολόγων στην Αμερική, στην Αγγλική γλώσσα, μόνο με Ελληνικές λέξεις. Μάλιστα, τον λόγο του, τον συνέταξε στο πλοίο ταξιδεύοντας για την Αμερική.

Σήμερα την Ελληνική γλώσσα, θα την μιλούσε το τέταρτο του πληθυσμού της γης αν με την ψήφο ενός Αγγλόφωνου βουλευτή της Αμερικανικής Γερουσίας δεν ανατρεπόταν η πλειοψηφία για την καθιέρωση της Ελληνικής γλώσσας, ως επίσημης γλώσσας της Αμερικής. Αλλά μόνο η γλώσσα είναι, το μόνο χαρακτηριστικό πολιτιστικό στοιχείο των Ελλήνων; Το Δημοκρατικό πολίτευμα, που εφαρμόζεται σ' όλες τις πολιτισμένες χώρες του πλανήτη, Ελληνικό δεν είναι; Υπάρχει κανένα άλλο σύστημα, που να αντιπαρατίθεται μ' αυτό;

Εγώ, αυτούς τους Ευρωπαίους, για να γελάσουμε και λίγο, για άλλα, τους έχω άξιους:... και προπαντός, αυτούς, τους Εγγλέζους, που τους χαρακτηρίζουν και πουριτανούς και τα τοιαύτα... για να μη πω και τι άλλο, τους χαρακτηρίζει... Δεν μπορώ, πνίγομαι, θα το πω. Αυτοί κάνουν κάτι έρευνες και ασχολούνται πολύ με τον πρωκτό τους... θεωρούν, λέει, φυσική ανάγκη το κλάσσιμο και καθόλου επιλήψιμο να πέρδονται ασυστόλως ενώπιον των συνανθρώπων... Ενώ, λέει, είναι αγενές και κατακριτέο, το ρέψιμο! Μάλιστα, τώρα τελευταία έκαναν κάτι έρευνες, που όταν πέρδονται με κάτι υπόθετα, που βάζουν στον πρωκτό τους, την πορχα, την μετατρέπουν σε ευωδία, μεγάλης ποικιλίας... τριαντάφυλλου, γιασεμιού, γαρύφαλλου, πεύκου, δεντρολίβανου και βάλε...

Φαντάζεστε να πηγαίνουν στις Εκκλησίες, να κάνουν μετάνοιες και επικύψεις και επ' ευκαιρία να αμολάνε ευωδίες πεύκου, τριαντάφυλλου και τα τοιαύτα και οι πιστοί να συνωστίζονται πίσω από το είδος της ευωδιάς, που τους συγκινεί περισσότερο...

Ε, αυτός είναι ο πολιτισμός τους, ο πουριτανισμός τους και η ιστορία τους... Ανακουφίστηκα, που τα είπα, γιατί αυτή, την γλώσσα καταλαβαίνουνε.

ΚΙΜΩΝ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ

ΕΝΑΣ ΕΠΩΝΥΜΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ ΗΡΩΑΣ «ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ»

Συνέχεια από σελ. 1

Τον Παύλο τον σκοτώσανε μεσ' τη Μακεδονία.
Μαύρα πουλιά τον τρώγουνε, άσπρα τον τραγουδούνε.
Όλοι τον έχουμε ακουστά «τον Παύλο Μελά τον Μακεδονομάχο»,
Τον Παύλο Μελά τον σύζυγο της Ναταλίας και του Ίωνα Δραγούμη,
το γαμβρό του Στέφανου Δραγούμη.

Όμως ότι ο Παύλος Μελάς κατάγεται από την Ήπειρο, το γνωρίζουν λίγοι, οι διαβασμένοι οι απλοί άνθρωποι, οι Ηπειρώτες το αγνοούν.

Ο Παύλος Μελάς γεννήθηκε στη Μασσαλία το 1870 από γονείς Ηπειρώτες, που είχαν τις ρίζες τους στην κοινότητα Παηδονιά της πρώην Πογδόριανης (σήμερα Παρακάλαμος - Ρεπετίστης) Ιωαννίνων. Εκεί έπαιζαγ τα Ηπειρωτόπουλα και έλεγαν πάμε να παίξουμε στον πύργο του Μελά και δεν γνώριζαν το βαρύ και ηρωϊκό ίσκιο του πύργου.

Σήμερα σώζεται ένα μέρος του πύργου των Μελάδων όπου πρόσφατα υποστηλώθηκε από τον γόνο Γιάννη Π. Μελλά, με την συνεργασία του προέδρου της Κοινότητας Παρακαλάμου.

Ο επόμενος στόχος είναι η τοποθέτηση μιας προτομής του ήρωα στο χωριό, όπου θα φιλοτεχνήσει, η εγγονή του ήρωα γλύπτρια Ναταλία Μελά, σε συνεργασία με το μεγάλο πατριώτη Καλλιτέχνη Ηπειρώτη, Παύλο Βρέλλη, που έχει κάνει θέμα τη θυσία του ήρωα, στο νέο του και παγκόσμια γνωστό μουσείο των κέρινων ομοιωμάτων στο Μπιζάνι Ιωαννίνων.

Όμως οι ρίζες του γενεαλογικού δέντρου της μεγάλης και πλούσιας οικογένειας των Μελάδων, βυθίζονται βαθειά στην Ηπειρωτική γη, όπου οι Μελάδες ζουν περίπου ως τα μέσα του 17ου αιώνα.

Λόγοι ανεξάρτητοι από τη θέλησή τους εξανάγκασαν τους Μελάδες, ν' αφήσουν την γενέτειρά και να βρεθούν πολύ μακριά της. Άλλοι στην Κων/νούπολη. Άλλοι στη Γαλλία, άλλοι στη Ρουμανία.

Έτσι ο πατέρας του ήρωα, Μιχαήλ Μελάς με νομικές σπουδές, πετυχημένος έμπορος, ζει και προκόβει στο δεύτερο μισό του περασμένου αιώνα στη Μασσαλία, όπου το 1870 γενιέται ο ήρωας και παίρνει το όνομα του προγόνου του Παύλος, που σκοτώθηκε 19χρονος στην έξοδο του Μεσολογγίου, αφού πρώτα πολέμησε στο πλευρό του ξαδέλφου του Μάρκου Μπότσαρη για την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού.

Έτσι ο πατέρας του Παύλου, όταν γεννήθηκε δεν του έδωσε το όνομα του παππού του, αλλά του ανηψιού Παύλου. Έτσι ο μικρός Παύλος που το 1874 εγκαθίσταται στην Αθήνα, ακούει συνέχεια από το στόμα του πατέρα του να του λέει «Φέρνεις πολύ σπουδαίο όνομα, του Παύλου που σκοτώθηκε στην έξοδο του Μεσολογγίου» και νάσου ο μικρός Παύλος καμαρώνει και σκέφτεται το βαρύ όνομα που φέρνει στους ώμους του.

Όμως ποιος περίμενε ότι από το αγόρι που μεγαλώνει με τα έξι αδέλφια του, ο Πρωτότοκος, με τη σωστή Ελληνοχριστιανική ανατροφή, απολαμβάνοντας τη στοργή, την αγάπη και τη φροντίδα του υποδειγματικού πατέρα, που διετέλεσε Βουλευτής και Δήμαρχος Αθηναίων, θα ξεπεράσει τα όρια σε φήμη της οικογένειάς του και θα γίνει εθνικός μας ήρωας;

Το 1891, αποφοιτά ανθυπολοχαγός αξιωματικού της Σχολής Ευελπίδων. Τον επόμενο χρόνο παντρεύεται τη Ναταλία Δραγούμη, κόρη του Στέφανου Δραγούμη, υπουργού εξωτερικών στην Κυβέρνηση Τρικούπη και του Ίωνα Δραγούμη, πρόξενου, από το Βογατσικό της Δυτικής Μακεδονίας.

Οι Δραγούμηδες φλογεροί πατριώτες παρακολουθούν το δράμα των συμπατριωτών τους και το σπίτι τους είναι το κέντρο ειδήσεων για τη Μακεδονία. Συνδέεται πολύ στενά με τον Ίωνα και ζει με το κοινό όνειρο της Απελευθέρωσης της Μακεδονίας. Έτσι μαζί με τον Τσόντζο, Εξαδάκτυλο, Κατεχάκη, Μαζαράκη, συλλαμβάνει την ιδέα της ίδρυσης του «Μακεδονικού Κομιτάτου», εξωτερική οργάνωση που δρα επαναστατικά στη Μακεδονία.

Το 1904 η Κυβέρνηση Θεοτόκη πιέζεται από την κοινή γνώμη, να στείλει μια ομάδα από έμπειρους αξιωματικούς υπό τον Αλεξ. Κοντούλη για να εξετάσουν επί τόπου την κατάσταση.

Ανάμεσά τους οι Παπούλιας, Γενναίος Κολοκοτρώνης, Παύλος Μελάς 34 χρονών τότε, Κώττας, Πύρζας.

Ο Παύλος Μελάς το 1904 το Φεβρουάριο, μεταμφιεσμένος φτάνει στο Βογατσικό, Πατρίδα των Δραγούμηδων, περιοδεύουν στα χωριά, δικτυώνονται, εμψυχώνουν τους κατοίκους, αλλά το προξενείο του Μοναστηρίου ειδοποιεί ότι ο Παύλος εντοπίστηκε από τις Τουρκικές αρχές, και μέσω του Μοναστηρίου αναγκάζεται να επιστρέψει στην Αθήνα.

Τον Ιούλιο του ίδιου χρόνου ο Μελάς, παίρνει μακρά άδεια από τη μονάδα του και ύστερα με συνενοήσεις με τους Κοζανίτες, με τον Μητροπολίτη Φλωρίνης Γερμανό Καραβαγγέλη και τον Ίωνα Δραγούμη, μεταμφιεσμένος ως ζωέμπορος αναχωρεί σιδηροδρομικά για την Κοζάνη, όπου φτάνει μαζί με τον Πύρζα στις 19 Ιουλίου 1904.

Οργανώνουν στην περιφέρεια τέσσερα μικρά σώματα με τοπικούς αρχηγούς, χωρίς όμως ιδιαίτερη επιτυχία και επιστρέφει στην Αθήνα πεπεισμένος ότι αυτός και άλλοι αξιωματικοί πρέπει να εισδύσουν στη Μακεδονία με έμπειρα και ειδικά εκπαιδευμένα σώματα αγωνιστών.

Μέχρι τότε το κύριο βάρος του αγώνα, διεξάγονταν γύρω από τη Φλώρινα και την Καστοριά με τον Κώττα και το Βαγγέλη, όμως το καλοκαίρι του 1904 σκοτώνεται ο Βαγγέλης και ο Κώττας συλλαμβάνεται όπου απαγχονίζεται στο Μοναστήρι το 1905.

Το κενό που δημιουργείται είναι μεγάλο, έτσι τον Αύγουστο του 1904 το «Μακεδονικό Κομιτάτο» ορίζει τον Μελά, Γενικό αρχηγό για τα Σώματα της περιοχής Μοναστηρίου - Καστοριάς.

Με το ψευδώνυμο Μίκης Ζέζας (σύνθεση των χαϊδευτικών των δύο παιδιών του, Μιχαήλ και Ζωής), μαζί με τον Πύρζα και δέκα Κρητικούς, ο μελάς ξεκινά για την Λάρισα όπου τον περιμένουν 4-5 Κοζανίτες, κάνει τις αναγκαίες προμήθειες και φτάνει στη Δεσκάτη, όπου τον περιμένουν άλλοι 35. Είναι η τρίτη και η τελευταί του αποστολή.

Σιγά - σιγά πείθει τους κατοίκους, ενισχύει το φρόνημά τους, απο χωριό σε χωριό συναντάται με ιερείς και δασκάλους, δίνει ελπίδες, εμπνέει θάρος. Στις αρχές Οκτβωβρίου το σώμα του φτάνει τους 70 άντρες.

Στόχος του είναι να οργανώσει την Άμυνα της Καστοριάς να αφήσει στην περιοχή 50 άντρες και μέσω Πισοδερίου να κινηθεί προς Μοναστήρι.

Στην κίνησή του προς Βορρά, είχε κανονιστεί συνάντηση με τις άλλες ομάδες στο δάσος έξω από τη Στάτιστα, το σημερινό χωριό «Μελάς» όπου συναντήθηκε με ομάδες Πύρζα και Καρατάσου.

Στη Στάτιστα φτάνουν με δυνατή βροχή και μένουν για να διανυκτερεύσουν στις 12 Οκτωβρίου 1904. Και ενώ οι κάτοικοι τους εφοδιάζουν και ήταν έτοιμοι να ξεκινήσουν, κατά το μεσημέρι της επόμενης μέρας εμφανίστηκε τουρκικό απόσπασμα.

Όλοι έμειναν στα καταλύματα για να μη δώσουν στόχο, αλλά οι Τούρκοι ειδοποιημένοι από το Μήτρο Βλάχο, που τους είχε μηνύσει ότι βρισκόταν με τη συμμορία του στη Στάτιστα, επιμένουν ερευνώντας εξονυχιστικά το χωριό.

Τέλος, όταν οι τούρκοι τους εντόπισαν και επιχείρησαν να εισδύσουν στο κατάλυμα, σπάζοντας την πόρτα, ακολούθησε συμπλοκή και μάχη εκ του συστάδην.

Η σύγκρουση που είχε και θύματα κόπασε, όταν νύχτωσε, και ο Μελάς βγήκε με τους άλλους στην αυλή. Τότε όμως ξαφνικά ακούστηκε πυροβολισμός και ο Μελάς στράφηκε πίσω λέγοντας:
«Στη μέση με πήρε παιδιά».

Μπήκε μέσα και κάθισε. Φώναξε τον Πύρζα, έβγαλε το σταυρό από το λαιμό του τον έδωσε «το σταυρό να δώσεις στη γυναίκα μου και το τουφέκι μου στο Μίκη και να τους πεις, το καθήκον μου έκαμα». Ξεζώστηκε και φάνηκαν τα αίματα· η σφαίρα είχε τρυπήσει το σάκο και έπεσαν λίρες καταγής. Άρχισε να πονάει και όσο περνούσε η ώρα πονούσε περισσότερο. Ο Πύρζας ήταν κοντά του.

Ονόμαζε τα παιδιά του και έλεγε «πονώ» και «σκοτώστε με». Δεν μπορούσε να κουνηθεί. «Πονώ» είπε σιγά και ξεψύχησε. Ήταν 13 Οκτωβρίου 1904.

Του έκοψαν το κεφάλι και με τη φροντίδα του Γερμανού Καραβαγγέλη το έθαψαν κάτω από το Ιερό του Ναού Αγίας Παρασκευής του Πισοδερίου για να μην τον γνωρίσουν οι Τούρκοι και το σώμα του το περιποιήθηκαν οι γυναίκες της περιοχής και το έθαψαν στον περίβολο του Βυζαντινού παρεκκλησίου των Ταξιαρχών.

Εδώ ο ποιητής γράφει:

Έπρεπε να καταλάβουμε στο σταυροδρόμι τούτο·
η λεφτεριά πάντα ήταν θανάσιμο αμάρτημα.

Έπρεπε να το ξέρουμε:
Στο σταυροδρόμι τούτο η λευτεριά ήταν πάντα εχτελεσμένη.
Όπως κι αν εκτελέστηκε ο Παύλος Μελάς
Οι ρίζες της Λευτεριάς είναι βαθειά και
δεν μας ξερίζωναν.
Έπεσαν τα φύλλα μου, έριξαν τους ανθούς μου,
έκαψαν, έσπασαν τους κλώνους και έκοψαν
τα κλωνάρια μου.
Μα ακόμα και αν πέσω, στέκεται γερή
η ρίζα και η καρδιά μου.

Μας μηνάει κάτω από τον Άδη η ψυχή του Παύλου Μελά.

Αλλά και ο λαός μας λιτά και ουσιαστικά τόνισε στα Δημοτικά του τραγούδια τη δράση του, την πίστη και το θάρρος του, αλλά και το θρήνο της γενέτειρας του ήρωα:

Τί είναι ο αχός π' ακούγεται στης Καστοριάς τα μέρη;
Μελάς και γάμος γίνεται; Μελάς και πανηγύρι;
Ο Μίκης Ζέζας πολεμά μ' ένα ταμπούρι ασκέρι,
τριγύρω γύρω Παναγιά και ο Μελάς στη μέση,
κράζει στα παλικάρια του και τα γλυκομιλάει:
- «παιδιά μου μη σκιαζόσαστε, παιδιά μου μη φοβάστε
τα παλικάρια τα καλά ένα Θεό φοβούνται».
Μελά σε κλαίγ' η Ήπειρος και η Μακεδονία
σε κλαίγ' η δόλια μάνα σου κι η κυρά Ναταλία.

Ο Παύλος γράφει στην αγαπημένη του «Νάτα» όπως ο ίδιος την αποκαλεί:
«...Είμαι ευτυχής ακόμη δ' ευτυχέστερος και υπερήφανος ότι έχω γυναίκα τόσο γενναία, τόσο ευγενική και τόσο πατριώτισσα...».

Όμως η ευγενική ψυχή του Παύλου, έτσι γράφει στον Ίωνα από την Μακεδονία.
«Αγαπητέ μου Παύλε, καταφεύγω σε σένα γιατί είσαι ο καλύτερος πατριώτης που είδα στην Ελλάδα...».

Και στον Στέφανο Δραγούμη, τον πεθερό του γράφει από τη Χαλκίδα, καθ' οδόν προς τη Μακεδονία.
«Όσον αφορά εμέ, αν θελήσει ο Θεός να επιστρέψω, έχω απόφασιν αφού εκτελέσω το προς την πατρίδα μου καθήκον» και κλείνει με τη φράση «Ζήτω η Μακεδονία».

Η Μακεδονία είναι ο σκοπός της ζωής του. Είναι βαθιά πεπεισμένος ότι γι' αυτή αξίζει κάθε προσπάθεια και κάθε θυσία.

Είναι αξιοπερίεργο, ότι σχεδόν σε κάθε γράμμα του διαβλέπει το θάνατό του, ως βέβαιο και επικείμενο. Έχει πάντα κατά νου ότι ο θάνατος ενεδρεύει. Και μήπως δεν ενεδρεύει γι' όλους αυτούς που αγωνίζονται στον πόλεμο;
«Αν πέσω εκεί ας είναι μια ανάμνησις εις σε και τα παιδιά μας».

Γι' αυτό και προετοιμάζεται «σαν έτοιμος από καιρό και θαραλέος, όπως θα 'λεγε ο Καβάφης, για κάθε ενδεχόμενο.

Πριν περάσει στο Μοναστήρι πήγε και μετάλαβε και γράφει: «Ουδέποτε με τόση κατάνυξη μετέλαβα. Ο νους μου διαρκώς έστρεφεν προς εκείνον, ο οποίος χάριν ημών και της Θείας Θρησκείας του υπέστη το μαρτύριον (...) πάντα τον ελάτρευσα δια την θρησκείαν του και τον εθαύμαζα δια την θυσία του. Ελπίζω να μας βοηθήσει...».

Βλέπουμε από τα αποσπάσματα αυτά των επιστολών του ότι ξεχειλίζουν από την ψυχή του Παύλου τα αισθήματα, όλο το αξιακό σύστημα που περιλαμβάνονται οι πανανθρώπινες αξίες, που γαλουχήθηκε από την οικογένειά του «πίστη-πατρίδα-γενναιότητα-οικογένεια-λευτεριά»...

Σε ένα γράμμα του ο Μελάς θα γράψει για τη Μακεδονία: «Η Μακεδονία είναι οι πνεύμονες της Ελλάδος και χωρίς αυτή η υπόλοιπη Ελλάδα είναι καταδικασμένη σε θάνατο».

Είναι η στεντόρεια φωνή από τον άγιο τάφο του Μελά προς την οποία είναι ανάγκη σήμερα να έχουμε διαρκώς στραμμένη την προσοχή και τη σκέψη μας διότι η Ελλάδα με τις απαιτήσεις του Γλιγόρωφ και τα συμφέροντα των ετέρων μας και του πλανητάρχη, διατρέχει τον κίνδυνο να θρηνήσει πιο οδυνηρά, όχι απλά έναν ήρωα και μια μάχη, όπως ο λαϊκός ποιητής τονίζει στην εισαγωγή, αλλά την απώλεια των από αιώνων κεκτημένων δικαιωμάτων μας, την ιστορία μας, για την οποία θυσίασαν τη ζωή τους αμέτρητοι ήρωες με κορυφαίο εξέχοντα γόνο της Ευάνδρου Ηπείρου, το συμπατριώτη μας Παύλο Μελά.

Ο ιστορικός και πολιτικός Ηπειρώτης καθηγητής Σπύρος Λάμπρου, δέκα μέρες μετά το θάνατο του Π. Μελά οι φοιτητές του Πανεπιστημίου Αθηνών, ετέλεσαν το πρώτο μνημόσυνο μετά το θάνατο του Ήρωα και δημοσιεύματα στο «Εμπρός της 24ης Οκτωβρ. 1904 θα πει:

«Αυτή η σεμνή τελετή ας χρησιμεύει σαν βάπτισμα αναγνωρίσεως των προς την πατρίδα καθηκόντων ως αρραβών μέλλοντος ευτυχέστερου ως σωτηρά και σοβαρά καθομολογησις όρκου ψηλού και μεγάλου.

Μόνο τότε θα έχει αξίαν το δάκρυ σας μόνον τότε θα αποβώσι βαρυσήμαντοι οι στέφανοί σας.

Μόνον τότε εις εκείνον ον θρηνεί μεθ' υμών και θυσιάζει το έθνος όλον τον ελληνισμό, θα υπάρξει ελαφρά η καλύψασα τον πολύτιμον τον νεκρόν Μακεδονική γη».

Βίκη Καραγιάννη-Αράτη

Η εκδήλωση για τον Παύλο Μελά, διοργανώθηκε από την έφορο Πολιτισμού της Πανηπειρωτικής και μέλος του Συλλόγου μας «ο Άραχθος» κυρία βίκη Καραγιάννη- Αράτη.

Επίσης από τον κάτοικο συγχωριανό του Μελά «Παηδονιά», Μανούρη Φώτη, και τον συγγενή του Μελά, μέλος της πολιτιστικής επιτροπής του Δήμου Κηφισιάς κον Γιάννη Π. Μελά.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης παρουσίασε η Άννα Ιασωνίδου, χαιρετισμό έκαναν: ο Δήμαρχος Κηφισιάς κος Μ. Κανακάκης και ο πρόεδρος της Π.Σ.Ε. κ. Αλεξίου.

Την κεντρική ομιλία είχε ο Λέκτορας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κος Θανάσης Γκότοβος.

Ποιήματα απήγγειλαν οι πατριώτισσά μας κα Ζώη Γεωργία μόνιμη συνεργάτης της κας Καραγιάννη-Αράτη Βίκη, και ο Δημ. Καλιβωκάς.

Τραγούδισε ο Παπανικολάου Βασίλης.

Χοροί της Ηπείρου και της Μακεδονίας παρουσιάστηκαν από τον ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟ ΟΜΙΛΟ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ.

Παραυρέθησαν: 1) Μυλωνάς Γ. πρώην υπουργός, 2) Αντώνης Φούντας πρώην υπουργός, 3) κος Βύρων Πολύδωρας πρώην υπουργός και νυν Βουλευτής Ν.Δ., 4) Γιάννης Χαραλαμπόπουλος πρώην Γ. Γραμματέας Υπουργείου Παιδείας, νυν Βουλευτής Ν.Δ., 5) Κων/νος Νάσης πρώην Βουλευτής, 6) Πρόεδρος Αρτοποιών Ελλάδας κος Παυλόπουλος, 7) κος Γκόγκος επίτιμος σύμβουλος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και πολλοί άλλοι.

Κώστας Καμπρής

Το καλοκαίρι στο χωριό

Το Δ.Σ. του Αράχθου απευθήνει σε όλους τους Κεντρικιώτες απανταχού της γης ειρήνη υγεία και χαρά. Επίσης για όσους πήραν την απόφαση να περάσουν τους θερινούς μήνες στο χωριό μας ευχή μας είναι να περάσουν καλύτερα από κάθε άλλη χρονιά εφόσον έχουν λυθεί ορισμένα από τα καφτά προβλήματα στο χωριό μας και ελπίζουμε πολύ σύντομα να λυθούν και τα υπόλοιπα με τη βοήθεια του κοινοτικού συμβουλίου υλοποιώντας τις αποφάσεις του.

Το καλοκαίρι έχουμε και τα παραδοσιακά πανηγύρια στο χωριό και ορισμένα από αυτά είναι παγωμένα. Ας προσέξουν οι καταξιωμένοι οργανοπαίχτες και μπακάλιδες του χωριού να μένουν αναμνήσεις στις ρίζες μας.

Αποτελέσματα Ευροεκλογών Κεντρικού

Νέα Δημοκρατία	184
ΠΑΣΟΚ	92
ΠΟΛ.Α	29
Συνασπισμός	28
Κ.Κ.Ε.	23
ΕΠΕΝ	7
ΔΗΑΝΑ	6
Σύνολο	369

Roggi
Ενδύματα
Ανδρικά
Λουΐζης Ριανκούρ 32
Αμπελόκηποι
Τηλ. 69 32 888

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ TOURS
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΩΝ ΠΟΥΛΜΑΝ
ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ-ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Γράμμου 44, Τ.Κ. 161 51, Αργυρούπολις - Αθήνα
Τηλ. 993.1200 - 991.5598 - 991.7531 - FAX 993.2462
ΚΩΣΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ - ΤΑΒΕΡΝΑ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΛΕΤΣΟΣ
Κρυονέρι Κεντρικού Άρτας
Στο Κρυονέρι στην ταβέρνα του Χρήστου Μπλέτσου θα βρείτε εκλεκτούς μεζέδες Κοκορέτσι, Κοντοσούβλι, Μπριζόλες, Μπιφτέκι, Σαγανάκι, Αναψυκτικά και Εκλεκτό Κρασί.

ΣΤΕΙΛΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ